

POSTANOWIENIE

Dnia 26 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Korzeniowski

w sprawie z odwołania W. w R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R.

z udziałem K. J.

o zwrot odsetek od zaległych składek,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dniu 26 kwietnia 2022 r.,

na skutek skargi kasacyjnej odwołującego się od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 27 października 2020 r., sygn. akt III AUa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od skarżącej W. w R. na rzecz pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. 240 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w P. wyrokiem z 1 lipca 2016 r. oddalił odwołanie skarżącej W. w R. od decyzji pozwanego Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z 5 listopada 2015 r., którą organ rentowy odmówił płatnikowi składek (skarżącej) zwrotu kwoty 105.936 zł tytułem odsetek od składek na ubezpieczenia społeczne za okres od grudnia 2005 r. do listopada 2009 r., należnych od wypłaconego ubezpieczonemu K. J. wynagrodzenia na podstawie umowy o przeniesienie majątkowych praw autorskich.

Sąd Apelacyjny w (...) wyrokiem z 27 października 2020 r., po ponownym rozpoznaniu sprawy (po wyroku Sądu Najwyższego z 20 listopada 2018 r., III UK 187/17), oddalił apelację skarżącej.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, odwołując się do „art. 3984 § 1 pkt. 3 w zw. z art.398 § 1 pkt.2 i 4 kpc” i uzasadniając wniosek wskazano, *„że zaskarżony wyrok Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 27 października 2020 r sygn. akt III AUa (...) w sposób oczywisty narusza przepisy prawa w szczególności art. 72 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. 2015/613) w zw. z art. 31 Ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. 2016/963) art. 49 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w zw. z § 11 ust. 3 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 2008 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w sprawach rozliczania składek, do których poboru jest zobowiązany Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. 2008/78/465 ze zm.) oraz art. 23 ust. 1 opisanej wyżej ustawy systemowej”*. Uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazano, że *„skarga winna być przyjęta i podlegać rozpoznaniu także ze względu na fakt, że w sprawie pojawiają się zagadnienia prawne i zachodzi potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie, a dotyczy to w szczególności wykładni art. 72 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. 2015/613) w zw. z art. 31 Ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. 2016/963), art. 49 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w zw. z § 11 ust. 3 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 2008 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w sprawach rozliczania składek, do których poboru jest zobowiązany Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. 2008/78/465 ze zm.) oraz art. 23 ust. 1 opisanej wyżej ustawy systemowej. W opisanym zakresie występuje rozbieżność orzecznictwa zarówno sądów powszechnych jak i Sądu Najwyższego. Dodatkowo uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania strona skarżąca zwraca uwagę na wadliwość wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) która jej zdaniem jest oczywista pomimo wydania przez Sąd Najwyższy w W. wyroku z dnia 20 listopada 2018 r w*

sprawie sygn. akt III UK 187/17. Wskazane elementy stanowią istotną przesłankę przekonującą do przyjęcia do rozpoznania sprawy przez Sąd Najwyższy w W.”.

W odpowiedzi pozwany wniósł o nieprzyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i zasądzenie kosztów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (wyżej *in extenso*) nie przedstawia zasadnej podstawy przedsądu i dlatego nie został uwzględniony.

Jedynie hasłowo odwołuje się do istotnego zagadnienia prawnego, gdyż takie zagadnienie nie zostało sformułowane. Nie byłoby to też wystarczające, jako że prócz wskazania problemu prawnego wymaga się także jego adekwatnego uzasadnienia, czyli jurydycznego wykazania problemu prawnego o randze właściwej dla istotnego zagadnienia prawnego w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.

Podobny mankament odnosi się do drugiej podstawy przedsądu, czyli z art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. Ta podstawa przedsądu ma charakter uniwersalny, gdyż jej przedmiotem zainteresowania jest sam przepis prawa. Skarżąca we wniosku wskazuje na określone przepisy (jw.), jednak nie wystarcza to do stwierdzenia podstawy przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. Zwykła wykładnia prawa nie stanowi podstawy przedsądu, zwłaszcza po wyroku Sądu Najwyższego w tej sprawie i przy związaniu wynikającym z art. 398²⁰ k.p.c. Znaczenie ma dopiero kwalifikowana potrzeba wykładni przepisów wynikająca z poważnych wątpliwości w wykładni lub rozbieżności w orzecznictwie sądów. Brak jest tego we wniosku. Skarżący nie wskazuje w nim i nie wykazuje ani poważnych wątpliwości w wykładni przepisów ani rozbieżności w orzecznictwie sądów.

Negatywna ocena odnosi się również do podstawy przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Na etapie przedsądu nie rozpoznaje się sprawy, tak jak przed Sądem powszechnym. Na etapie przedsądu nie ocenia się również zarzutów podstaw kasacyjnych (art. 398³ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.). Podstawy kasacyjne stanowią odrębną część skargi kasacyjnej i podlegają rozpoznaniu dopiero po przyjęciu skargi do rozpoznania. Oznacza to, że nie zastępują ani nie uzupełniają zgłoszonej podstawy

przedsądu. Odnosi się to również do szczególnej podstawy przedsądu z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., która jako jedyna podstawa przedsądu ma na uwadze indywidualny interes skarżącej w przyjęciu jej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skargę wnosi się od prawomocnego wyroku co tłumaczy wymagania stawiane podstawie przedsądu. Skarżąca powinna we wniosku samodzielnie wskazać i wykazać (odrębnie od zarzutów podstaw kasacyjnych) zasadność stawianych zarzutów, która bez wątpliwości prowadzi do stwierdzenia, że objęty skargą wyrok jest oczywiście wadliwy i dlatego skarga kasacyjna powinna zostać przyjęta do rozpoznania. Skarżąca nie czyni tego we wniosku. Jeszcze raz należy powtórzyć, iż zarzuty kasacyjne i ich uzasadnienie stanowią odrębną część skargi, nie podlegają rozpoznaniu na etapie przedsądu i nie zastępują ani nie uzupełniają zgłoszonych we wniosku o przyjęcie skargi podstaw przedsądu.

Z tych motywów ocena metodyczna i merytoryczna wniosku, uzasadnia odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Zważając na ocenę wniosku o przyjęcie skargi, od razu też zauważoną w odpowiedzi na skargi, o kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c., biorąc za podstawę stawkę minimalną z § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.